

har fra Kommissionens og Selskabets Side været enig om, at den nye Koncessions-Regler om Muligheden for en Statsovertagelse burde grundes paa Overtagelse af Selskabets Aktier, hvilket saa meget mere anbefaler sig, som denne Overtagelsesmaade ikke udelukker delvise Overtagelser, efterhaanden som Staten finder saadanne hensigtsmæssige, ligesom denne Overtagelsesmaade falder nøje i Traad med Reglerne om Statens Adgang til at blive Parthaver i den nye Kapital, som Selskabet efterhaanden maatte faa Brug for. Derimod har Spørgsmaalet om Fastsættelsen af den Kurs, til hvilken Aktiernes Overtagelse skulde ske, været Genstand for nogen Tvivl, idet man oprindeligt fra Kommissionens Side var tilbøjelig til herom at foreslaa Regler, svarende til de i § 34 i Københavns Frihavns-Aktieselskabs Koncession fastsatte, hvorefter en Gennemsnitskurs for de sidste tre Aar inden Overtagelsen lægges til Grund. Man var imidlertid ikke blind for, at disse Regler ikke var helt ideelle og ved den praktiske Gennemførelse kunde medføre visse Vanskeligheder. Da det viste sig, at Selskabet meget ønskede en fast Overtagelseskurs, og da det derhos foreslog en Kurs, 125 pCt., som man efter Værdien af Selskabets Aktiver og samtlige øvrige Forhold maatte finde rimelig, gik man ind herpaa, og overensstemmende dermed er Udkastets § 15, 1ste Stykke, affattet.

Da Statens Overtagelse af Aktierne ved Koncessionens Udløb kun er en Mulighed, og da Overtagelsen derhos ikke behøver at omfatte samtlige Aktier, opstod det Spørgsmaal, hvorledes der, saa længe fuldstændig Overtagelse ikke iværksættes, vil være at forholde med Koncessionens Fornylse, og i Erkendelse af, at man baade fra Statens og Selskabets Side vil være bedst tjent med, at Selskabets Drift i saa Fald fortsættes uforstyrret under det i den nye Koncession hjemlede indgaaende Tilsyn i kortere Perioder, ved hvis Udløb Staten hver Gang har Ret til Overtagelse, er det i Udkastets § 15, 2det Stykke, fastsat, at hvis Staten ikke ved Koncessionsperiodens Udløb indløser samtlige Aktier, forbliver Koncessionen uden videre i Kraft i et yderligere Tidsrum af 5 Aar, ved hvis Udløb Staten paa ny har Indløsningsret, og saaledes fremdeles i 5-aarige Perioder, indtil samtlige Aktier maatte være indløste.

m. Afgift til Stat og Kommune. — Fritelefoner.

Medens det er en Selvfølge, at Selskabet som almindeligt Aktieselskab er pligtigt at svare Stat og Kommune de Skatter og Afgifter, der har Hjemmel i Skattelovgivningen, har man ment, at der lige saa lidt under den nye Koncession som for Tiden, jfr. den gældende Koncessions § 6, 2det Stykke, 1ste Punktum, bør kræves særlige Afgifter af Selskabet for de det ved Koncessionen tillagte Rettigheder. Overensstemmende hermed er Udkastets § 16 affattet, idet det derhos for Tydeligheds Skyld — ligesom i den nuværende Koncession — udtrykkelig er forbeholdt, at Selskabet naturligvis maa yde Stat og Kommune saavel som andre Erstatning for Grundafstaaelser, Skade og Ulempe.

I nær Forbindelse med Spørgsmaalet om Afgift til Stat og Kommune staar Spørgsmaalet om mulig Pligt for Selskabet til at yde det offentlige Fritelefoner eller Telefoner til nedsat Betaling. Ifølge § 6, 3die Stykke, i Selskabets hidtidige Koncession har Ministeren en arbitrær Myndighed til at foreskrive Ydelsen af saadanne Fritelefoner, men — bortset fra en enkelt Telefon til Ministeriets Hovedkontor, der dog efter en Omordning af Ministeriets Telefonbetjening betales — har denne Beføjelse ikke været benyttet, og da Kommissionen paa Grund af den Vilkaarlighed og Mangel paa Kontrol, der næsten altid er forbundet med Ydelsen af Fritelefoner og Rabattelefoner, maa anse dem for en uheldig Form for Ydelser til det offent-